

Сърбски: Македонски: Български:

„они — они — тѣ и те
 „овај, тај — овай, тай — тойзи, тоя
 „ова, та — ова, та — тази, тая
 „ово, то — ово, то — това, тай (?) “

Мѣстоименията въ тѣзъ езици иматъ едно потекло, единъ изворъ. Затова тѣ не могатъ да бждатъ свършено различни. Гопчевичъ това вижда, а иска да прѣдстави работата така, като че мѣстоименията въ макед. нарѣчие сж почти винаги еднакви съ сърбскитѣ, а пъкъ често различни отъ българскитѣ. Затова не спомѣнва и онѣзъ македонски мѣстоимения, по които читателятъ би могълъ да се увѣри, че макед. нарѣчие въ туй отношение често се различава отъ сърбския езикъ, а е сродно съ българския.

Отъ неговата таблица се вижда, че спомѣнва само онѣзъ македон. мѣстоимения, които сж равни съ сърбскитѣ (освѣнъ язъ). Но това не е право.

а) Македонцитѣ употрѣбаватъ и чисто български мѣстоимения: азъ, той, ние (и мие), тие, той, тая. За доказателство привеждаме примѣри отъ съчинението на самия Гопчевичъ и отъ Ястребова:

	стр.
„И тие бѣхж шупливи. (Тиквешъ) Гопч.	351
„Море той ме носи въ момни дворѣе. (Кукушъ) „	355
„Алѣ зброруватъ тие майсторе. (Охридъ) „	359
„Той шчо за тебе Ястр.	139
„Той шчо за мене „	139
„Тая смо я мие оможиле „	80
„От' му зеде тая руса глава „	61
„Тая му се съ око не опули „	81